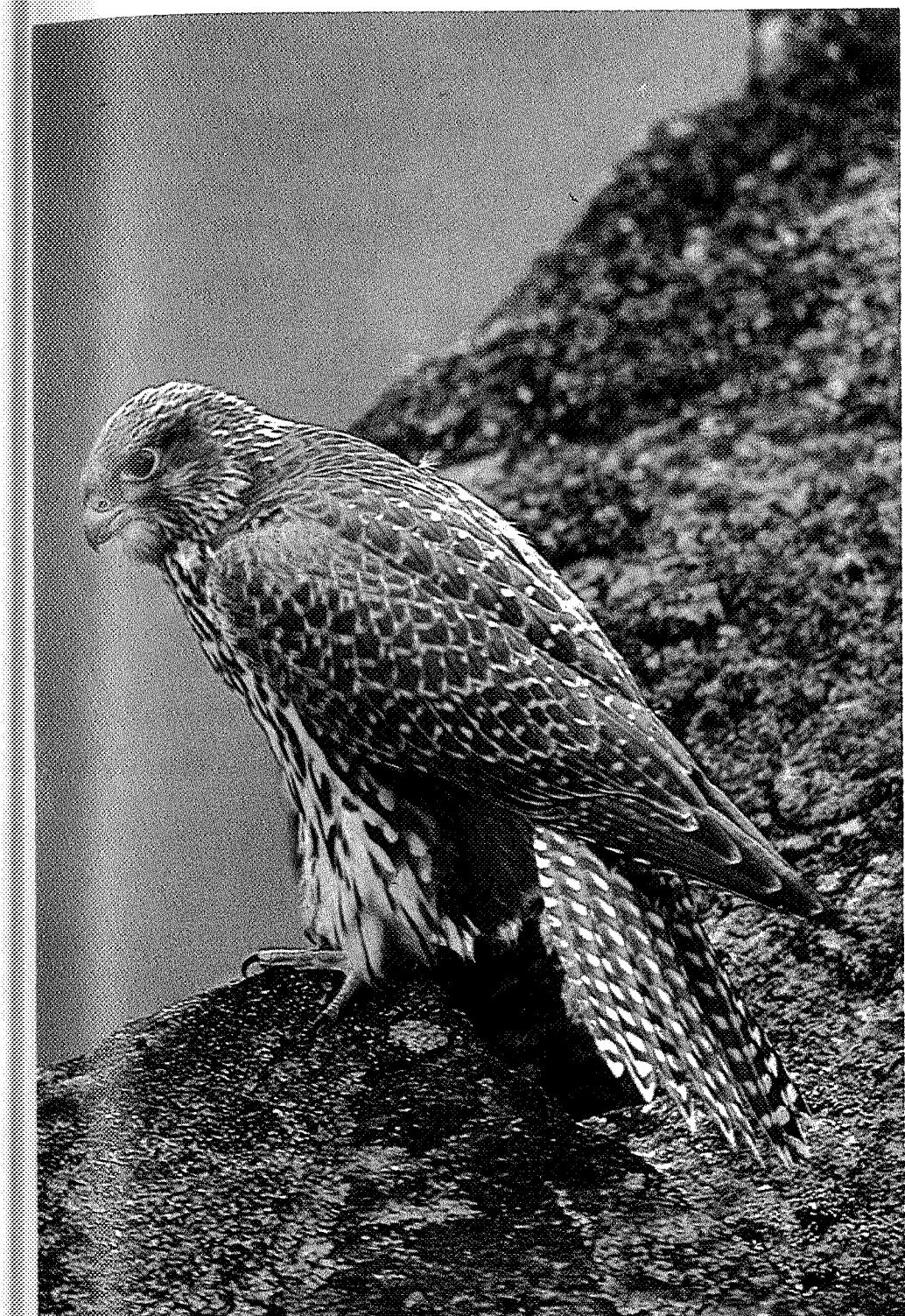
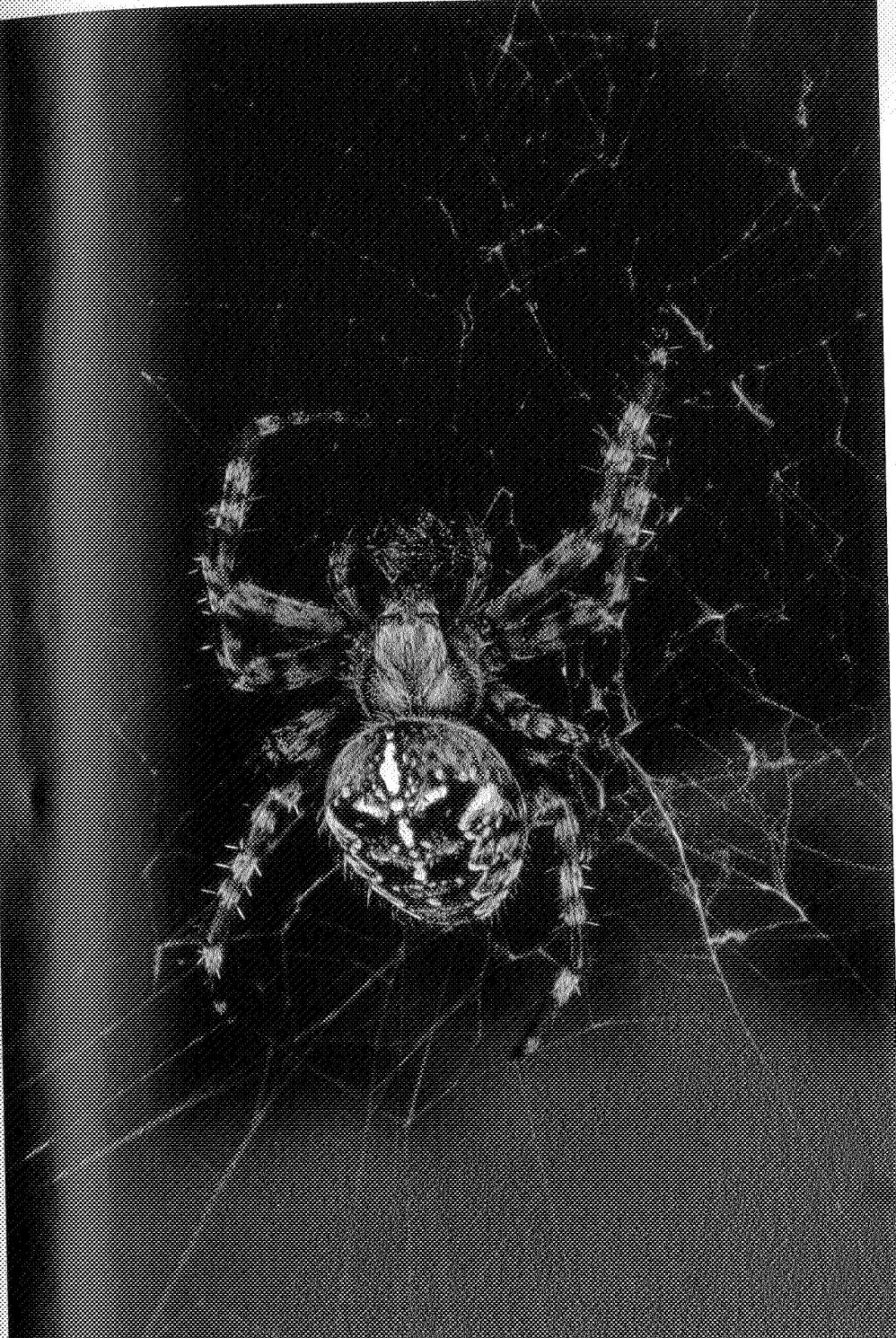

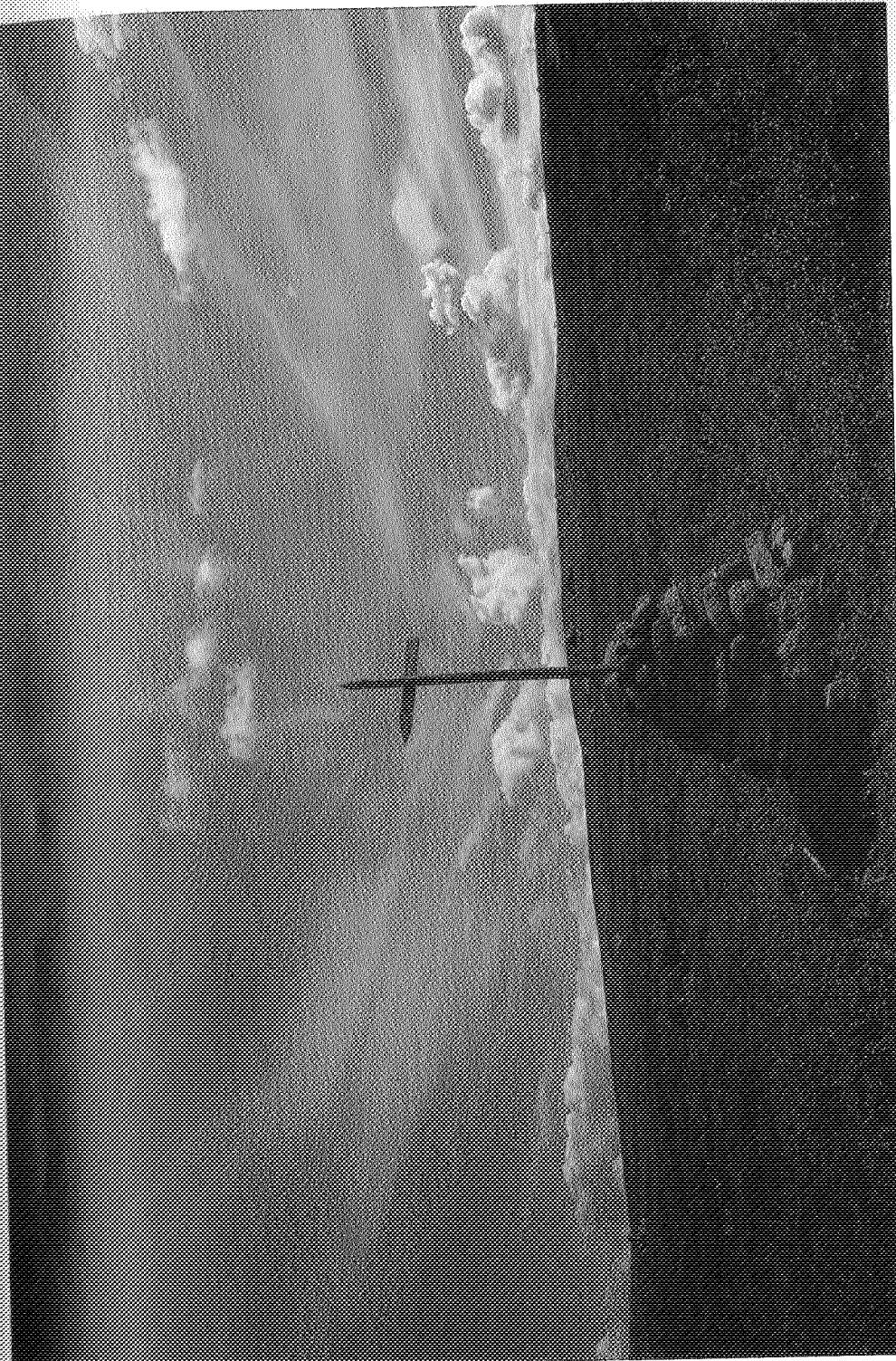
TEKSTER TIL FARGEbildene

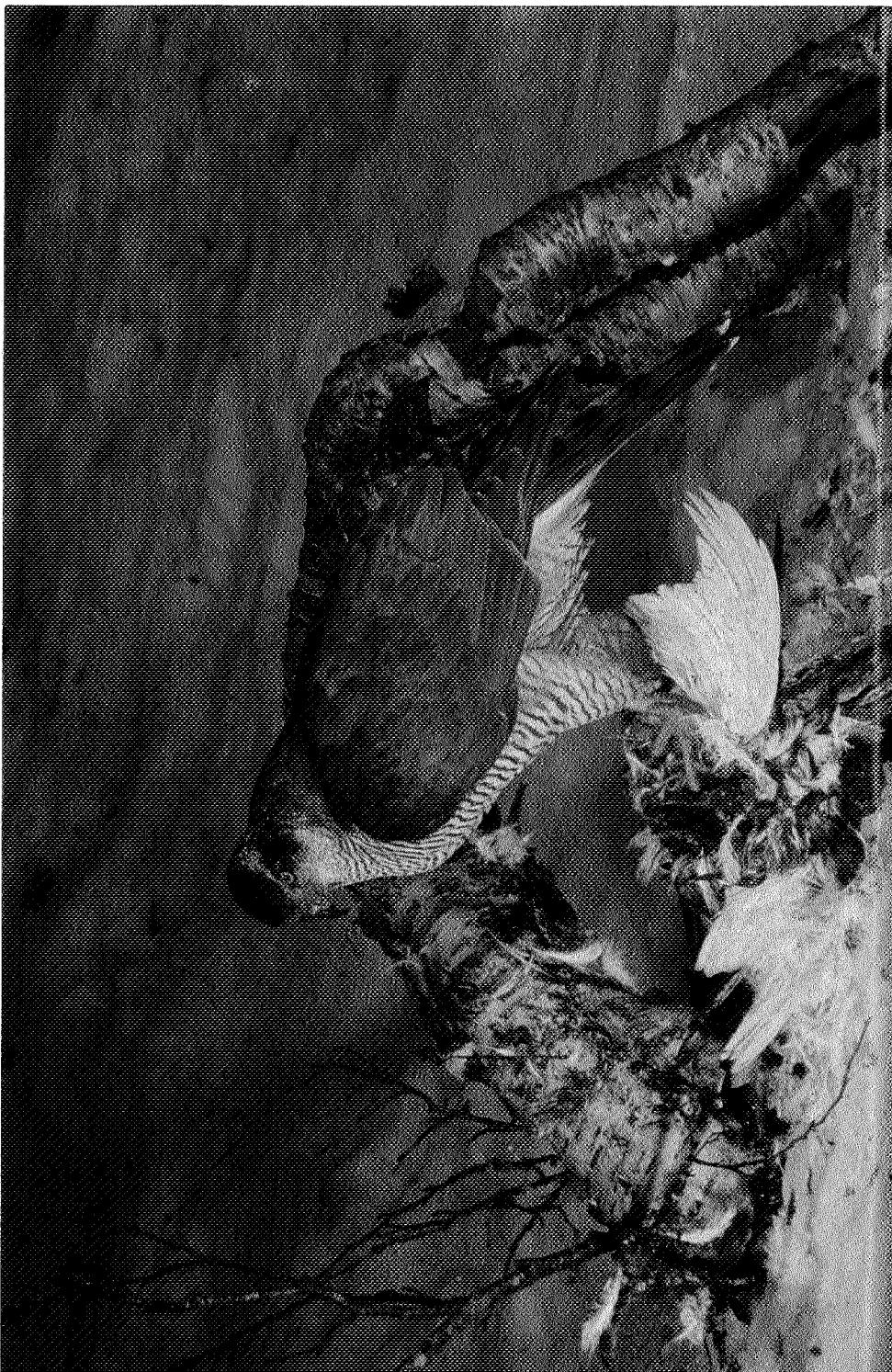
1. *Jaktfalken: Ensom og hatet — rypemorder framfor noen. Hvorfor velge seg et slikt studieobjekt?*
 2. *Jeg vil alltid føle en evig takknemlighet ovenfor barndommens skoger — det var der naturinteressen våknet.*
 3. «*Ja, Gudskjelov at ø fekk å skjonne det som sagtes frå skog og tjøinne.*» (Fra «Villmark» av Torleif Andersen).
 4. *Ravnen er kanskje den største utfordring en fuglefotograf kan gi seg i kast med — i hvertfall når han ønsker å avbilde den utenom reir og på åtsler.*
 5. *Drap og død inngår som nødvendige elementer i naturens orden. Her har en korsedderkopp fanget en mygg.*
 6. *Når forurensningsspøkelsen og utbyggerne herjer som verst i naturen vår, er det godt å la tankene flykte en tur ut i verdensrommet.*
 7. *Jaktfalkstudiene fører meg stadig tilbake til «sameland». Bildet er hentet fra boka «Alta/Kautokeinovassdraget».*
 8. *Det er først i de aller siste årene at hønsehaukens åtselvaner er blitt kjent. Denne voksne hannen sitter på ei utlagt rype.*
- Wild conditions, dvs. dyr fotografert i vill tilstand.
- Controlled conditions, dvs. opptaket er gjort under kontrollerte forhold.

«Hvor åtselet er, der skal ørnene samles.»

AV PER J. TØMMERÅS

*Korpen svartnar i frostspregd ur.
Lammet brekar mot daudkald mur.
Vengjer veldige sprengjer ein flokk
som flaksar vitskræmd i tagalt rokk.*

*Holdet slitnar og flengjest av klo.
Ulla vætest i hjartevarmt blod.
Ørna den rådande matar seg mett.
Utgamal fjell vind lyfter ho lett.*

Torleif Andersen

En tindrende frostklar februarmorgen langt inne i grensefjella i Troms, ble vi oppmerksomme på to svarte fugler som lettet fra foten av en bratt fjellsidde. Løytnanten som ledet militærkolonnen var slett ikke begeistret for å ta imot råd fra menige soldater, men lot seg om sider overtale til å svinge innover mot fjellet. Vel fremme ble vi møtt av et usforglemmelig syn. En tilsynelatende livsfrisk reinsimle lå på siden i snøen og stirret mot oss med tomme, gapende uthakkete øyne. Dyret var enda helt varmt, og det var ufattelig hvordan ravnen kunne ha lokalisert offeret så snart. Sporene oppe i fjellsiden avslørte hvordan simla hadde glidd på en issvull og rutsjet utfør stupet. Resten av reinflokkens trampet fortsatt hvileløst omkring på ei berghylle høyt oppe i verste floget.

Denne hendelsen er på mange måter representativ for den mystikk og uhygge som menneskene gjennom tidene har tillagt ravnen, vår mest spesialiserte åtselsfugl. Bare tenk på det skrekkelige «etegildet» som nødvendigvis måtte ha funnet sted i Tydalsfjellene i 1718, da ca. 2500 av Armfelts soldater bukket under. I det 1000 år gamle